

ନୀତି ଆୟୋଗଙ୍କ ‘ଚାନ୍ଦିଅନ୍ନ ଅଫ ଚେଞ୍ଜ’ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ଯୁବ ସିଇଓଙ୍କୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ମୋଧନ

Posted On: 22 AUG 2017 8:32PM by PIB Bhubaneshwar

ଆପଣମାନେ, କାଲିଠାରୁ ନିଜର ବହୁମୂଲ୍ୟ ସମୟ ଦେଇ ଦେଶରେ କ’ଣ ହେବ, କେମିତି ହେବ, ତାହା ଉପରେ ବିଚାରବିମର୍ଶ କରୁଥିଲେ । ନିଜ ନିଜ କ୍ଷେତ୍ରର ଅନୁଭବକୁ ଆଧାର କରି ଆପଣମାନେ ଦେଶକୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦିଗକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିଲେ ।

ଆପଣମାନେ ଦେଖିଥିବେ ଏକପ୍ରକାରେ ସରକାରଙ୍କ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଉଥିବା ଟିମ୍ ଯେଉଁମାନେ କି ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏଠି ବସିଛନ୍ତି । ଆଉ ଆପଣମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାକୁ ଟିକିନିଖି ଶୁଣି ବୁଝିବାର ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି । ଆଉ ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି କି ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରୟାସ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେବ । ସରକାରରେ ଯେଉଁ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଶୈଳୀ ତାହା ହେଉଛି ସରକାରଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଦିଗ ଦେଖାଯାଏ ଅନ୍ୟଟି ବେଳେବେଳେ ରହିଯାଏ । ଏହି ଭାବ ବିନିମୟ ଯୋଗୁ ଏହି ଆଲୋଚନା ଯୋଗୁ ଏକ ପ୍ରକାରରେ 360 ଡିଗ୍ରୀ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଷୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମସ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରାମର୍ଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣିବାର ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ନୀତି ତିଆରି ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ନୀତିଗୁଡ଼ିକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ମାର୍ଗଚିତ୍ର(Roadmap) ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ, ଆଉ ଏହି ସାମଗ୍ରୀ ବହୁତ କାମରେ ଆସିଥାଏ । ଏମିତି ତ ହୋଇପାରିବନି କି ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ମନରେ ଯେତେ ବିଚାର ଆସିବ, ସେସବୁ ବିଚାର ସରକାରରେ ଲାଗୁ ହୋଇଯିବ । ସେମିତି ତ ଦେଶ ଚାଲିପାରିବ ନାହିଁ । ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିଜର ବିଚାରକୁ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଆପଣମାନେ ଭଲଭାବେ ଜାଣିଥିବେ କି ଆପଣମାନେ ଯେତେ କହିଥିବେ, ସେଥିରୁ କିଛି କଥା କାମରେ ଆସିବ, ଆଉ କିଛି କାମରେ ବି ଆସିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଯାହା କାମରେ ଆସିବ ସେଥିରେ ଅବଶ୍ୟ ପୂର୍ବର ସ୍ଥିତି, ନୀତି ଓ ଆଭିମୁଖ୍ୟରେ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବ । କୌଣସି କଥାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିବାରେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଏକ ଭିନ୍ନ ଶୈଳୀ ହୋଇଥାଏ । ଆପଣ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରେ ନିଜର ବିକାଶ କରିଥାନ୍ତି । ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱକୁ ନେଇ କାମ କରିଥାନ୍ତି ସେଥିରେ ଫଳାଫଳକେନ୍ଦ୍ରିକ ସମସ୍ତ ଗତିବିଧି ରହିଥାଏ । ସରକାର ବ୍ୟାପକ କଲ୍ୟାଣମୂଳକ ଶାସନର କଳ୍ପନାରେ କାମ ଚଳାଇଥାଏ । ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ସର୍ବୋପରି ରହିଥାଏ । ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ ସର୍ବୋପରି ହୋଇଥାଏ । ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରାର ପରିସରରେ ମୋର କମ୍ପାନୀ କ’ଣ ଟାଗେଟ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲା ଓ କ’ଣ ପାଇଲା । ମୋର କମ୍ପାନୀ କେତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିଲା ଓ କେତେ ପଛରେ ରହିଗଲା । ଏଥିରୁ ଆପଣମାନଙ୍କୁ କ’ଣ ଭଲମନ୍ଦ ମିଳିବ, କମ୍ପାନୀ କେତେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବ ସେସବୁ ହିଁ ରହିଥାଏ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ ମଧ୍ୟ । କିନ୍ତୁ ଯାହା ସରକାରରେ ହୁଏ ଓ ଏଥିପାଇଁ ସରକାର କେଉଁଠି ରହିଛି, ତାହା ପରିବର୍ତ୍ତେ ଅଧିକ ଦେଶ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚିଲା, ତା’ର ଦାୟିତ୍ୱ ରହିବ । ଦେଶର ଶେଷ ବର୍ଗର ବ୍ୟକ୍ତି କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚିଛି ଏହା ତା’ର ଦାୟିତ୍ୱ ହୋଇଥାଏ । ଆମେ ଭଲଭାବେ ଜାଣୁ ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମନରେ କିଛିନା କିଛି ବିଚାର ରହିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସବୁବେଳେ ଭାବୁ କି ସରକାର କ’ଣ ଏତିକି ଜାଣିପାରେନି । ସେମାନେ ଏଭଳି ଲୋକ ଯିଏକି କିଛି କାମ କରନ୍ତି ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ମନରେ ଏ କଥା ଅଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଆପଣମାନେ ଏହାକୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଚାଲିବେ ତା’ହେଲେ ତାକୁ ବି ସମସ୍ୟା ସହ ଯୋଡ଼ିବା । ଆପଣମାନେ ଦେଖିବେ ତା’ର ପରାମର୍ଶ ଦେବାର ଶୈଳୀ ବଦଳିଯିବ । ଯଦି ଆପଣ ସରକାରଙ୍କ ସହ ଜଣେ ଗ୍ରାହକ ଭାବେ ବସିବେ, ତା’ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ଆଚରଣ ଭିନ୍ନ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଆପଣ ସରକାରରେ ସହଭାଗୀ ଭାବେ ବସିବେ, ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କୁ ଲାଗିବ, ନା ଆମକୁ ସେକଥା କୁହନ୍ତୁ ଯାହା କରାଯାଇପାରିବ । ଏ ସମସ୍ତ ପ୍ରକିୟାରେ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି କି ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକ ଭାବିବା ଉଚିତ କି ଦେଶ ହେଉଛି ମୋର । ଏହି ଦେଶକୁ ମୋତେ ଆଗେଇ ନେବାର ଅଛି । ସମସ୍ୟା ରହିଛି । ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବି ରହିଛି । ଈଶ୍ୱର ଯେତିକି ବୁଦ୍ଧି ଆମକୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେତିକି ବୋଧହୁଏ ସରକାରରେ ବସିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇନାହାନ୍ତି । ତଥାପି ମୁଁ ଯେଉଁଠି ଅଛି, ସେଥିରେ ମୋତେ କିଛି ଯୋଡ଼ିବାର ଅଛି ।

ଆମ ଦେଶରେ ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଆପଣମାନେ ଦେଖନ୍ତୁ । ଶତାଧିକ ବର୍ଷର ଦାସତ୍ୱ ଦେଖନ୍ତୁ । ଏହି ଶତାଧିକ ବର୍ଷରେ ଏଭଳି ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ନାହିଁ ଯେଉଁଠି ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନର କୌଣସି ନା କୌଣସି ଭାଗରୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ସ୍ୱର ନଉଠିଛି । ଯେଉଁଠି ବି ଆତଙ୍କ ହେଉଥିବ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇବାର ପ୍ରୟାସ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସମୟରେ ହୋଇଛି । ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ମାରିବା-ମରିବା ଲୋକଙ୍କ ଅଭାବ ନଥିଲା । ଆଜି ଜଣକୁ ଫାଶୀ ମିଳିଲେ, କାଲି ଅନ୍ୟ କେହି ମଇଦାନକୁ ପକାଇ ଆସୁଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଫାଶୀ ମିଳିଲେ, ତୃତୀୟ ଆସିଯାଉଥିଲା । ଗୋଟିଏ ସିରିଜ୍ ଚାଲିଥିଲା କି ଦେଶକୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ପାଇଁ । ଆଉ ସ୍ୱାଧୀନତାର ପରିବେଶ ତିଆରି ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ନିରନ୍ତର ପ୍ରୟାସ ଚାଲିଥିଲା । ଆଉ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲାଗୁଥିଲା କି ମୁଁ ନିଜର ବଳିଦାନ ଦେଇ ଦେଶର ସେବା କରୁଛି । ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧି କ’ଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ । ଆଉ ମୁଁ ଭାବୁଛି ଯଦି ଏସବୁ କଥାକୁ ଆମେ ବୁଝିବା ତା’ହେଲେ 2017ରୁ 2022ରେ ଆମେ କେଉଁଠିକି ଯିବା, କେମିତି ଯିବା ଓ କ’ଣ ପାଇଁ ଯିବା, କାହା ଭରସାରେ ଯିବା, କାହା ପାଇଁ ଯିବା - ତା’ର ଉତ୍ତର ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆପେ ଆପେ ମିଳିଯିବ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ଦେଶ ପାଇଁ ବଳିଦାନ ଦେବାର ଲୋକଙ୍କ ଅଭାବ ନଥିଲା । ଲୋକଙ୍କୁ ଫାଶୀ ଖୁଣ୍ଟରେ ଝୁଲାଇ ଦିଆଯାଉଥିଲା । ଆଶ୍ୱାସନ ନିକୋବର ଜେଲରେ ନିଜର ଯୌବନ କଟିଯାଉଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଗାନ୍ଧି ପ୍ରତେକ ମଣିଷକୁ ସ୍ୱାଧୀନତାର ଅଂଶ କରାଇଥିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ନାଗରିକଙ୍କୁ । ଏଭଳି ଏକ ପରିବେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ କି ଶିକ୍ଷକ ପଢ଼ାଉଥିବାବେଳେ ତା’ର ମନରେ ଚିନ୍ତାଧାରା ଥିଲା କି ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ଦେଶର ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଉଛି । ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା କାମ ପୂର୍ବରୁ ବି କରୁଥିଲେ, ଆଜି ବି କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେ ପରିଷ୍କାର-ପରିଚ୍ଛନ୍ନତା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛ ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ । ଚାଷୀ ପୂର୍ବରୁ ବି ବିଲକୁ ଯାଇ ଚାଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମନରେ ଭାବନା ରହିଥିଲା କି ଚାଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି ଦେଶ ପାଇଁ ।

ସମଗ୍ର ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ମନରେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରା ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଗାନ୍ଧିଜୀ ଯେଉଁ କାମ କରିଥିଲେ ତାହା ଥିଲା ଦେଶ ପାଇଁ କରୁଛି । ଦେଶର ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ କରୁଛି । ଆଉ ଇଂରେଜଙ୍କ ପାଇଁ ଏକଥା ବୁଝିବାରେ ସମସ୍ୟା ହେଉଥିଲା । କେହି ରାସ୍ତାକୁ ବାହାରି ଆଗରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯାଉଥିଲା, ଗୁଳି ଚଳାଇବା ଇଂରେଜଙ୍କ ପାଇଁ ସହଜ ଥିଲା । କେହି ସାମୁଁରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଗଲେ ତାକୁ ଜେଲରେ ପୁରାଇବା ସହଜ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ନିଜ ଘରେ କାମ କରି ଯଦି ଲୋକ କହିବ ମୁଁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ କରୁଛି, ତାକୁ କିଭଳି ରୋକିହେବ । ଗାନ୍ଧିଜୀ ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ଗଣ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଦେଇଥିଲେ । ଆଉ ଗଣ ଆନ୍ଦୋଳନ କରିବାରୁ ହିଁ ଦେଶକୁ ଏତେ ବଡ଼ ପରିଣାମ ମିଳିଲା । ଆଜି ଆମ ଦେଶରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସରକାର ପ୍ରୟାସ କରୁଛନ୍ତି ।

ଯାହାର ଯେଉଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଥିବ, ସେମାନେ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାଧୀନତା ପରେ ବିକାଶ... ଏହା ଗଣ ଆନ୍ଦୋଳନ ହୋଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଆମକୁ ଦେଶକୁ ସେହିଠାକୁ ନେବାର ଅଛି । ଆମେ ତାହା ଯେମିତି ହେଲେ କରିବୁ ମଧ୍ୟ । ଯଦି ମୋ’ ଦେଶରେ ଏତେ ଡାକ୍ତର ଅଛନ୍ତି ଆଉ ସେମାନଙ୍କ ମନରେ ନିଷ୍ଠା ରହିବ କି ଦୁର୍ଗୁଣସ୍ୱ (ପୃଷ୍ଠିସାଧନ) ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଆମେ ପରିଶ୍ରମ କରିବୁ । ଶିଶୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବା ପାଇଁ ଆମେ ଯୋଗଦାନ ଦେବୁ । ତୃଆ ପିଢ଼ିକୁ ଆମେ ସେଭଳିକ୍ଷରକୁ ନେଇଯିବୁ । ମାତୃ ମୃତ୍ୟୁ ହାର... ଶିଶୁ ମୃତ୍ୟୁ ହାରକୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱସ୍ତର ସହ ସମାନ କରାଇବୁ । ଯଦି ଏହି ଭାବନା ସୃଷ୍ଟି ହେବ ତା’ହେଲେ କିଏ କହୁଛି ଦେଶରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । କିଏ କହୁଛି ସରକାରର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ସରକାର କେବଳ ପରିବର୍ତ୍ତନର ବାହକ ବା ଏଜେଣ୍ଟ ଭାବେ କାମ କରୁଛି । ଦେଶ ଆପେ ଆପେ ଚାଲିବ । ଆଉ ସେଥିରେ ଆଜି ଆମେ 2017ରେ । ଭାରତ ଛାଡ଼ ଆନ୍ଦୋଳନର 75ବର୍ଷ ପୂରଣ ଓ ସ୍ୱାଧୀନତାର 70ବର୍ଷ ପୂରଣ ହୋଇଛି । 2022ରେ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱାଧୀନତାର 75ବର୍ଷ ପୂରଣ ହେବ, ଦେଶକୁ ସେଠାକୁ ନେଇଯିବା । ଏଭଳି ପରିବେଶ ମୋତେ ତିଆରି କରିବାର ଅଛି । ଏହି ବିଚାରବିମର୍ଶରେ ମୋତେ ଆପଣମାନଙ୍କର ବହୁତ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆପଣମାନେ ଯେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଆପଣମାନେ ବି ଆଧୁନିକ ଭାରତର ସୈନିକ ହୋଇପାରିବେ । ଏକ ସମୃଦ୍ଧ ଭାରତର ସୈନିକ ହୋଇପାରିବେ । ଏକ ବିଶ୍ୱ ଭିତରେ ନିଜର ଉଚ୍ଚା କରିପାରିବେ, ସାମର୍ଥ୍ୟବାନ ହେବେ । ଏଭଳି ଭାରତର ସୈନିକ ହୋଇପାରିବେ । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ପ୍ରକାରେ ଆମେ ମିଳିମିଶି ବସି ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ଦିଗରେ ହାତ ମାରିଲେ ଆମକୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ମିଳିଯିବ ।

ଆମକୁ ଲାଗିବ କି ମୁଁ ଏଭଳି କରୁଛି । ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ... । ମୁଁ ଏଠି ଦେଖୁଥିଲି କି ଚାଷୀଙ୍କ ଉପାର୍ଜନକୁ କିଭଳି ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରାଯିବ, ସେ ବିଷୟରେ ଆପଣମାନେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ବହୁତ ଭଲଭଲ ଉପସ୍ଥାପନା ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନେ କରିଛନ୍ତି । ବହୁତ ଭଲ ଢଙ୍ଗରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି । ଉପସ୍ଥାପନାର ମାନ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏଭଳିପାଇଁ କହୁଛି କି ମୋତେ ଏହି ଟିମ୍ କୁ... ମୋ’ପାଇଁ ଆପଣମାନେ ମୋ’ ଟିମ୍ । ମୋର ଦେଶକୁ ଆଗେଇ ନେବା ପାଇଁ ମୋତେ ଆପଣମାନଙ୍କ ସହଯୋଗ ଦରକାର । ମୁଁ ଓ ଆପଣମାନେ କାନ୍ଧରେ କାନ୍ଧ ମିଶାଇ କାମ କରିବା ଓ ଏହା ସେତେବେଳେ ହେବ ଯେତେବେଳେ ଆମର ସାକ୍ଷାତ ହେବ । ଆପଣମାନଙ୍କ ଚିନ୍ତାଧାରା ମୋ’ର ଯୋଜନାର ଅଂଶ ହେଉ, ମୋର ଚିନ୍ତା ଆପଣମାନଙ୍କ ପୁରୁଷାର୍ଥର ଏକ ଆଧାର ହେଉ । ଆପଣମାନେ ଦେଖିବେ କିଭଳି ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିପାରିବ ।

ଏବେ ଦେଶକୁ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ବିଷୟ ଅଛି । ଆମେ ଅର୍ଥଜଗତର ଲୋକମାନେ ରସ୍ତାନୀ-ଆମଦାନୀ ଉପରେ ବେଶୀ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁ । ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଯେଉଁ ଦେଶ କୃଷିପ୍ରଧାନ, ଯେଉଁ ଦେଶର ଆମ୍ବା ଗାଁରେ ରହିଛି, ଯେଉଁ ଦେଶର ପୁରା ଚର୍ଚ୍ଚା ଗାନ୍ଧିଜୀଙ୍କ ଜୀବନରେ ଗାଁ ସହ ଜଡ଼ିତ ଅଛି । ସେ ଦେଶ ଶାଳ କାଠ ଆମଦାନୀ କରୁଛି । ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଆମେ କେଉଁଠି ପହଞ୍ଚିଲେଣି । କ’ଣ କାରଣ ଅଛି କାଠ ଆମଦାନୀ କରିବାର । କ’ଣ ଆମର ଚାଷୀଙ୍କ ଉପାର୍ଜନ ବିଂଶୁଣ କରିବା ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କ ଆଇନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆଉ ଆଇନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିବ କି ଚାଷୀର ଜମିରେ ଯେଉଁଠି ହିଡ଼ ରହିଛି ସେଠାରେ ଗଛ ଲଗାଇ ହେବ । ଆଉ ଉଚ୍ଚ କାଠକୁ କାଟିବା ଓ ବିକିବାର ଅଧିକାର ତାକୁ ମିଳିବ । କ’ଣ ମୋ’ ଦେଶରେ କାଠ ଆମଦାନୀ କରିବା ବନ୍ଦ ହେବ ନାହିଁ । ସତରେ ଏହା ମୋ ଦେଶର ଚାଷୀ ଓ ଆଉ ଆମ ଦେଶ ପାଇଁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ କି ଦୁଇଟି ବିଲ ମଧ୍ୟରେ ଆମେ ଏତେ ଜମି ନଷ୍ଟ କରୁଛୁ । ବାଡ଼ ଲଗାଇ ଯଦି ସେଠାରେ ଗଛ ଲଗାଇବା, କ’ଣ ବାଡ଼ ଲଗାଇଦେବା, ତାହା ନଷ୍ଟ ହେବନି । ଯଦି ସେଠାରେ ଗଛ ଲଗାଇବା ତା’ହେଲେ ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ କ’ଣ ଆମକୁ କାଠ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତା’ର ଜମିର ସର୍ବାଧିକ ଉପଯୋଗ ହେବ ଓ ସରକାରକୁ ଆଇନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ରେ କେତେ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିପାରିବ । ସରକାରରେ ଏନେଇ ବିଚାରବିମର୍ଶ ଚାଲିଛି ।

କହିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି, ଆମେ ଚାଷୀଙ୍କ ଉପାର୍ଜନକୁ ଦ୍ଵିଗୁଣ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ପଶୁ ସମ୍ପଦ, କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ, ମଧ୍ୟପାଳନ ପ୍ରତି କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରିପାରିବା ନାହିଁ । ଆମେ ଆଳଙ୍କାରିକ (Ornamental) ମଧ୍ୟପାଳନ ଉପରେ କ’ଣ ଚିନ୍ତା କରିବା ନାହିଁ । ଆମକୁ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଡିଜାଇନ ତିଆରି କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଆମ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଛି ମୂଲ୍ୟଯୁକ୍ତ କେମିତି ହେବ । ବିଶ୍ଵ ବଜାରରେ ଆମର କେଉଁ କୃଷି ସାମଗ୍ରୀ କେଉଁ ମାର୍କେଟକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଧରିପାରିବ । ପୁରୀ ଉପସାଗରୀୟ (Gulf) ରାଷ୍ଟ୍ର ଯେଉଁଠି ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି, ତେଲ ଅଛି କିନ୍ତୁ ପାଣି ନାହିଁ । ତେଜ ଯେତେ ଆଉଁସା କାହିଁକି ବଢ଼ିବା ପାଇଁ ପାଣି ଜରୁରୀ । ତେଣୁ ଏଥିପାଇଁ କୃଷିଜାତ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ କରିବା ବିନା ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ କୌଣସି ବାଟ ନାହିଁ । କ’ଣ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ସତ୍ତ୍ଵେ କରି ଆମର ଚାଷୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ କୃଷିଜାତ ସାମଗ୍ରୀ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆମର କୃଷି ଅର୍ଥବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଜଡ଼ିତ ଲୋକ ହୁଅନ୍ତୁ ଅବା କୃଷି ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସହ ଜଡ଼ିତ ଲୋକମାନେ ମିଶି ଉକ୍ତ ସାମଗ୍ରୀକୁ ସେଠାରେ ପହଂଚାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି ଆମେ ଏହି ଅଦଳବଦଳ କରିପାରିବା, ଉପସାଗରୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରକୁ ଆମେ ଏକପ୍ରକାରେ ତା’ର ଯେଉଁ କୃଷି ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ତା’ର ସୁନିଶ୍ଚିତ କରାଇବା ଓ ଆମକୁ ସିଏ ଶକ୍ତି ଆବଶ୍ୟକତାର ସୁନିଶ୍ଚିତ ଦେଇପାରିବ । ଏକ ପ୍ରକାରେ ଆମେ ବିଜୟୀ ସ୍ଥିତି ଦିଗରେ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇପାରିବା କି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଏଠି ଏଭଳି ଏକ ଟିମ୍ ଅଛି ଯେଉଁମାନେ ମୋ ପାଖକୁ ନୂଆ କଥା ନେଇ ଆସିପାରିବେ । ଏବେ ଭାରତ ସରକାର ନଭେମ୍ବରରେ ଏକ ବିଶ୍ଵସ୍ତରୀୟ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରୁଛି । ଯେଉଁଥିରେ ମୁଖ୍ୟତଃ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ (ଫୁଡ୍ ପ୍ରୋସେସିଂ) ଉପରେ ଆମେ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେଉଛୁ । ଆପଣମାନେ ଦେଖିଥିବେ ଫୁଡ୍ ପ୍ରୋସେସିଂରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ବା ଏଫଡିଆଇ(FDI)କୁ ଆମେ 100 ପ୍ରତିଶତ ଉଦ୍ଘୁଷ୍ଟ କରିଛୁ । ଚାଷୀଙ୍କ ଉପାର୍ଜନ ଦ୍ଵିଗୁଣ ହେଉ, ତାହା କେବଳ ସ୍ଥୋଗାନ ନୁହେଁ । ଏଭଳି ପ୍ରକାରେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଆଜି ଆମର ବାର୍ଷିକ ପ୍ରାୟ ଏକ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା... ଏହା ଛୋଟ ପରିମାଣ ନୁହେଁ ଭାରତ ଭଳି ଦେଶ ପାଇଁ । ଏକ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା ଆମର କୃଷିଜାତ ସାମଗ୍ରୀ । ଫଳ,ଫୁଲ, ପନିପରିବା, ଖାଦ୍ୟଶସ୍ୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଛି । କାରଣ ଆମ ପାଖରେ ଯଥେଷ୍ଟ ଭିତ୍ତିଭୂମି ନାହିଁ । ଏବେ ସେହି ଭିତ୍ତିଭୂମି ବି ଆପଣା ଛାଏଁ ବହୁତ ବଡ଼ ରୋଜଗାର ଦେବାକୁ ସୁଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଛୁ । ଯଦି ଆପଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଘରୋଇ ପୁଞ୍ଜିପତି, ଭୂ-ସମ୍ପତ୍ତି (ରିଏଲ ଇଷ୍ଟେଟ୍) ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ଯଦି ଏ ପ୍ରକାରର ଭିତ୍ତିଭୂମି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ, ତା’ହେଲେ ଆପଣମାନେ କୁହନ୍ତୁ ବହୁମୁଖୀ ସୁବିଧା ହେବ କି ନାହିଁ । ତେଣୁ ସେଇଥିପାଇଁ ଆମର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ହେଉ କି ଆମେ ଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତାର ସମାଧାନ କରିବା । ଆମେ ନିଜର ବ୍ୟବସାୟକୁ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରିବା ଓ ଆମେ ଦେଶର ଗୁଣାତ୍ମକ ଜୀବନଶୈଳୀରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବା ପାଇଁ ମୌଳିକ ସାମଗ୍ରୀର ନିର୍ମାଣ କରିବା ।

ଯଦି ଏସବୁ କଥାକୁ ନେଇ ଆମେ ନିଜର ବିକାଶର ଯାତ୍ରାକୁ ଆଗକୁ ନେବା, ମୋ’ର ବିଶ୍ଵାସ ଅଛି ଆମେ ଯାହା ଚାହୁଁଛୁ ସେହି ଫଳ ଆମକୁ ମିଳିପାରିବ । ସରକାରକୁ ନିକଟରୁ ଦେଖିଥିବେ । କାଲିଠାରୁ ଆପଣମାନେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବସିଥିଲେ, ଅନେକ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା ବି ହୋଇଥିବ । ଏହି ସରକାର ଅନେକ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇଛି । ଯେଉଁ ମହତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟରେ ମୌଳିକ କଥାରେ ବଡ଼ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିଛି ।

ଆପଣମାନେ ଜାଣିଥିବେ ପୂର୍ବରୁ ଆମ ଦେଶରେ ଚାଷୀକୁ ସାର ପାଇଁ ବେଶ ଚିନ୍ତାରେ ରହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ଠିକ୍ ସମୟରେ ସାର ମିଳିବ କି ନାହିଁ, ଠିକ୍ ସମୟରେ ଚାଷୀକୁ ସାର ନମିଳିଲେ ତାହା ବେକାର ହେଉଥିଲା । ମୋର ମନେଅଛି, ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ବାରମ୍ବାର ଚିଠି ଲେଖୁଥିଲି ମୋର ଏଠି ଲୋକଙ୍କୁ ଏତେ ସମୟରେ ସାର ମିଳୁ, ଏତେ ମିଳୁ ଆଦି । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲି ପ୍ରଥମ 3ମାସରେ ମୋତେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ଚିଠି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କର ଆସିଥିଲା ରାସାୟନିକ ସାରକୁ ନେଇ । ଆମର ଦେଶରେ ସାର ପାଇଁ ପୁଲିସକୁ ଲାଠିଚାଲି କରିବାକୁ ବି ପଡୁଥିଲା । ସାର ପାଇଁ ଚାଷୀଙ୍କୁ 3ଦିନ ଲେଖାଏଁ ଧାଡ଼ି ବାଡ଼ି ଛିଡ଼ା ହେବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ବିମୁଦ୍ରାକରଣ ପରେ ତିନିଦିନ ଲେଖାଏଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ବାହାରେ ଲୋକଙ୍କୁ ଧାଡ଼ିରେ ଛିଡ଼ା ହେବାର ଦୃଶ୍ୟ ଆପଣମାନେ ଟିଭିରେ ବହୁତ ଦେଖିଥିବେ । ମୋର ଦେଶର ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ କି ସାର ପାଇଁ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଆମର ଚାଷୀଙ୍କୁ ଟିଭିରେ ଦେଖା ଯାଉନଥିଲା । ଏହା ହିଁ ଫରକ । ସମସ୍ୟାକୁ ଦେଖିବାର ଓ ବୁଝିବାର । ଏଭଳି ଭାବେ ସରକାର କେତେକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ । ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ପଦକ୍ଷେପ ହେଉଛି ସାର କାରଖାନାରେ ଗ୍ୟାସ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମର ଏଠି ଗ୍ୟାସ ପ୍ରକାରଭେଦର ନାତି ଥିଲା । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଦାମରେ ସର୍ବମୁଳକ ଗ୍ୟାସ ମିଳୁଥିଲା । ଆମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କଲୁ । ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର ବ୍ୟାଟ୍ କରିଦେଲୁ, ଯାହାଫଳରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରତିଯୋଗିତା ପାଇଁ ସୁବିଧା ମିଳିବ । ଅନ୍ୟଟି ହେଉଛି ଆମେ ଦେଶରେ ବଡ଼...ଅଧିକ ଭିତରକୁ ଯିବେ ତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବ କି ଏହା କେମିତି ଚାଲୁଥିବ । ଯଦି ଆପଣଙ୍କ କ୍ଷମତା 10ଲକ୍ଷ ଓ ଆପଣ 5 ପ୍ରତିଶତ ଅଧିକ ଉତ୍ପାଦନ କରୁଥିଲେ, ତା’ହେଲେ ସରକାର ଆପଣଙ୍କୁ ସେତିକି ଅର୍ଥ ଦେବେ । ଆମେ ଆସିବା ପରେ ଏସବୁ ନିୟମ ପରିବର୍ତ୍ତନ କଲୁ । ଫଳସ୍ଵରୂପ ଆଜି ସରକାରଙ୍କ ଟଙ୍କା ବଢ଼ିଲା । କିନ୍ତୁ 20ଲକ୍ଷ ଟନ୍ ସାର ଉକ୍ତ କାରଖାନାରେ ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଅତିରିକ୍ତ ଉତ୍ପାଦିତ ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ଉତ୍ପାଦନ ବଢ଼ିଗଲା । କେବଳ ନାତିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ଯୋଗୁ । ପରେ ଆମେ ଯୁରିଆରେ ନିୟମେପ କୌଶଳ ଉପଯୋଗ କଲୁ । ଏବେ ଆପଣମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେହି ବୋଧହୁଏ କେମିକାଲବାଲା ନଥିବେ । କାରଣ ଜମିକୁ ଯୁରିଆ କମ୍ ଯାଉଥିଲା, କେମିକାଲ ଇଣ୍ଡଷ୍ଟ୍ରି ଅଧିକ ଯାଉଥିଲା । କାରଣ ତାକୁ ସବୁତ୍ରିଯକ୍ତ ଯୁରିଆ ମିଳିଯାଉଥିଲା । ଆଉ ମୂଲ୍ୟାୟକ କରି ନିଜର ସାମଗ୍ରୀକୁ ବିଶ୍ଵରେ ବିକ୍ରି କରୁଥିଲା । ଆମେ ଯୁରିଆକୁ ନିୟମ-ପ୍ରଲେପ କରିଦେବାପରେ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ ଯୁରିଆ ବି କାହାରି କାମରେ ଆସିପାରିଲା ନାହିଁ । କେବଳ ଜମିରେ ପକାଇବା ଛଡ଼ା ଆଉ ରାହା ନାହିଁ । ଆଉ ଏହାର ପରିଣାମ ହେଉଛି ଯେଉଁ ସାଲଫର୍ ଥିଲା, ତୋରି ହେଉଥିଲା ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବାଟରେ ବାଟମାରଣା ହେଉଥିଲା, ତାହା ପୁରୀ ସମାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ଏବେ ଦେଶରେ କେଉଁଠି ବି ଯୁରିଆର ଅଭାବ ନାହିଁ । ମୋର କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଆମେ କିଭଳି ଭାବେ କେଉଁ ଭାବେ ପ୍ରତିଟି କଥାରେ ଗୋଟିଏ ପଡୁ ଆଉ ପାଟ (End-to-End) ସମାଧାନ ବାହାର କରିପାରିବା । ମୁଁ ସ୍ଵଭାବତଃ କୌଣସି କଥାକୁ ଭାଗଭାଗ କରେନି । ଆଜି ମୁଁ ଗୋଟିଏ କଥା କହିଲେ ସାମ୍ରାଜ୍ୟରେ ବସିଥିବା ଲୋକ ଶ୍ରୀମୁଖ ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ଯେ ମୋଦି ଏଠୁ କେଉଁଠି ନେଇଯିବ ।

ଯେତେବେଳେ ମୁଁ କହୁଛି, ଭାଇ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ଜମା ଅଛି, ସରକାର ସ୍ଥିମ୍ ଆଣିଛି, ଘୋଷଣା କରିଦିଅ । ସେତେବେଳେ ନକଲେ 8 ନଭେମ୍ବର ଆସିଯିବ । ତେଣୁ କୌଣସି କଥାକୁ ମୁଁ ଭାଗଭାଗ କରେନି । ମୋର ମନ ସ୍ପଷ୍ଟ ଥାଏ ଯେ ଏକଥା ପରେ ସେକଥା ଆସିବ । କିନ୍ତୁ କାହାକୁ କେତେ କହିବି, ତାହା ତ । ତେଣୁ ସେଇଥିପାଇଁ ମୁଁ କୁହେ କି ସରକାର ଅନେକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଛନ୍ତି ।

ଏବେ ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଡିଜିଟାଲ ଇଣ୍ଡିଆ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ଚାହାଁନ୍ତି କି ନାହିଁ । ଡିଜିଟାଲ ଇଣ୍ଡିଆ ଭିତରେ ଆମର ଅପ୍ତିକାଲ ଫାଇବର ନେଟୱାର୍କ କାମ ଚାଲିଛି । ଆପଣ ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ଆସିଥିଲି, ସେତେବେଳେ 360 ଗାଁ ଥିଲା ବୋଧହୁଏ ଯେଉଁଠି ଅପ୍ତିକାଲ ଫାଇବର ପହଂଚିଥିଲା । ଏବେ ଆମେ ପ୍ରାୟ ଲକ୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ଵ ଗାଁରେ ପହଂଚି ସାରିଛୁ । 3ବର୍ଷ ଭିତରେ ଆଭିମୁଖ୍ୟ ବଦଳାଇବା ଓ ପରିଣାମ ମିଳିଲା । ଏବେ ଆମେ କମ୍ ନଗରୁଯକ୍ତ ସମାଜ ଆଡ଼କୁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଆପଣମାନେ ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ କମ୍ପାନୀଗୁଡ଼ିକ 2022 ମସିହାରେ ଦେଶକୁ ସେଠାକୁ ନେବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ କାମ.... । ଆମର ପୁରୀ କାରବାର ଆମ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପୁରୀ କାରବାର ମଧ୍ୟ । ଏମିତି ନୁହେଁ କି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଇ-ପେମେଣ୍ଟ ଦତ୍ତ ଓ ସେମାନେ ଟଙ୍କା ବାହାର କରି ଦେଶନେଶ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ବି ଆମେ ଶିଖାଇବାକି ତୁମେ ‘**ଭାମ୍**’ ଆପ୍ ଡାଉନଲୋଡ୍ କର ଓ ତୁମେ ନିଜର ମୋବାଇଲ ଫୋନ୍ ରୁ, ଆଉ ଛୋଟ ଛୋଟ ବେପାରୀଙ୍କୁ ଥିବେ ସେମାନଙ୍କୁ ବି ଶିଖାଇବା । ତୁମେ **ଭାମ୍** ଆପ୍ ଡାଉନ-ଲୋଡ୍ କର ଆଉ ଆମର ଏଠି ସେଭଲି କେହି ରହିବେ ନାହିଁ ଯିଏ ନଗଦ କାରବାର କରିବ । ମୋତେ କୁହନ୍ତୁ ଏଥିରେ ଦେଶର ସେବା ହେବ କି ନାହିଁ । ତେଣୁ ମୋତେ ଏଥିପାଇଁ ଭାଗିଦାରୀ ଦରକାର । ଆମେ କେମିତି କରିବା ।

ଏବେ ଦେଖୁଛି କି ଆପଣଙ୍କ କମ୍ପାନୀମାନେ ଦିପାବଳୀରେ ଉପହାର (ରିଫୁ) ଦେଉଛନ୍ତି । ଦେବାକୁ ବି ପଡ଼େ । ଅବଶ୍ୟ ଅଳ୍ପ ବିଳମ୍ବରେ କିନ୍ତୁ । କ’ଣ ଆମେ ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟକୁ ବଦଳାଇପାରିବା । ଆମକୁ ଏଭଳି ଉପହାର ଦେବାର ଅଭ୍ୟାସ କରାଇବ ପଡ଼ିବ ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଦିପାବଳୀରେ ଗରିବର ଘରେ ଦୀପତିଏ ଜଳିପାରିବ । ଆପଣମାନେ ଲୋକଙ୍କୁ କିଶାକିଶିର କ୍ରପନ୍ ଦେଉଛନ୍ତି । 2000 ଟଙ୍କାର ସାମଗ୍ରୀ ନେଇଯାଆନ୍ତୁ । ଆପଣ ଖଦି (Khadi) ବସ୍ତ୍ର କାହିଁକି ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଆପଣ ରିଫୁ ପେକେଟରେ ଖଦି ତ ଦେଇପାରିବେ । ମୁଁ ସେକଥା କହୁନି କି ଯାହା ଘରକୁ ରିଫୁ ପେକେଟ ଯିବ ସିଏ ଖଦିଧାରୀ ହୋଇଯିବ । ଖଦିଧାରୀ ହେବା ଜରୁରୀ ନୁହେଁ । କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ପାଖରେ 50 ପ୍ରକାରର ଲୁଗାପଟା ଓ ବସ୍ତ୍ର ଥିବ ତ ସେଥିରେ ଗୋଟିଏ ଖଦି ବି ସାମିଲ ହୋଇପାରେ । କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ଆମର ସମସ୍ତ କାରବାରରେ... ମୁଁ ଏଭଳି ସାମଗ୍ରୀ ଯୋଡୁଛି, କି ସମସ୍ତ କର୍ମଚାରୀ ମିଶିକରି ଏଭଳି କରିବା ଯେଉଁ କାରଣରୁ ଦେଶରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟକୁ ଦୂର କରିହେବ । ଦେଶରେ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ପାଇଁ ଆମେ ସକରାତ୍ମକ ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛୁ ତ? ଆପଣମାନେ ଦେଖିବେ ଆପଣାଛାଏଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଯିବ । ଏହାର ଅର୍ଥ ନୁହେଁ କି ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ସହ କୌଣସି ସାଲିସ୍ କରାଯିବ । ଆପଣଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀରେ କୌଣସି ଅଭାବ ରହୁ ସେଭଳି ଅନୁରୋଧ କରୁନାହିଁ । ଆମେ ଏକ ପରିବେଶ ତିଆରି କରିବା କି ଆମର ଗରିବକୁ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ସାଙ୍ଗରେ ନେଇ ଚାଲିବା । ସରକାରରେ ଯଦି କିଛି କିଣିବାର ଅଛି, ତା’ହେଲେ କାଗଜରେ କେତେ ପ୍ରକାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୋଇଥାଏ । ଟେଣ୍ଡର ବାହାରିବ... ଟେଣ୍ଡରର ସର୍ତ୍ତାବଳୀ (ଟର୍ମ୍ସ ଏଣ୍ଡ କଣ୍ଡିସନ୍ସ), ତା’ପରେ ଟେଣ୍ଡର ପୁରଣ କରାଯିବ । ତା’ପରେ ଯାଇ ଦେଖିବାକୁ ପଡ଼ିବ ମନ୍ତ୍ରୀ ମହାଶୟଙ୍କ ଭଣ୍ଡାର ଟେଣ୍ଡର ଆସିଛି କି ନାହିଁ । ଏଭଳି ଅନେକ କଥାରେ ଦେଶର ଅନୁଭବ ରହିଛି । ଟେଣ୍ଡର ଖୋଲିବା କି ନାହିଁ, ଏବେ ସ୍ଥିତି ଠିକ୍ ନଥିଲେ ତାକୁ ରଦ୍ଦ କରିଦିଆଯାଉଥିଲା । ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ପ୍ରତି ଆପଣ ଭଲଭାବେ ପରିଚିତ । ଦେଶ ପରିଚିତ । ଆମ ଦେଶରେ ସ୍ଫୁର୍ତ୍ତା (ଟ୍ରାନ୍ସପରେନ୍ସି) ଅଛି, ବେଇମାନୀ କାରବାର ବି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣା । ତା’ହେଲେ ଏତେ ବଡ଼ ସରକାରରେ କୌଣସି ଛୋଟ ମଣିଷ ବି ନିଜର ଉତ୍ପାଦକୁ ଯୋଗାଣ କରିପାରିବ । ନା କରିପାରିବ ନାହିଁ । ବହୁତ ବଡ଼ ଟେଣ୍ଡର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇ ସେ ଗଲେ ହିଁ ତାହା ସମ୍ଭବ । ଏବେ ଆପଣମାନେ ଜାଣି ଖୁସି ହେବେ ଯେ ସରକାର ଏକ ଛୋଟ ପ୍ଲଟଫର୍ମ କରିଛନ୍ତି ଜେଏମ୍ (GeM) ଅର୍ଥାତ୍ **ସରକାରୀ ଇ-ବଜାରସ୍ଥଳୀ** ... । ଆପଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କି ଆପଣମାନେ ଏହି ପୋର୍ଟାଲକୁ ଦେଖନ୍ତୁ । ସରକାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ବିଭାଗ ନିଜର ଆବଶ୍ୟକତା ସେଥିରେ ଲେଖିଛନ୍ତି କି ଆମକୁ କ’ଣ ଦରକାର । ଆମେ 25ଟି ନାପକିନ୍ ଦରକାର, ଆମକୁ 2ଟି ଡଷ୍ଟବିନ ଦରକାର, ଖେଷ୍ଟ ପେପର ବାଷ୍ପେଟ୍ ଦରକାର, ଆମକୁ 25ଟି ଖାତୁ ଦରକାର, 100 ଟେୟାର ଦରକାର । ସପ୍ଲାଇର ଯିଏବି ହେଉ ତା’ପାଖରେ କିପ୍ରକାରର ମାଲ ଅଛି, ତା’ର ଷ୍ଟାଣ୍ଡାର୍ଡ କ’ଣ, କ୍ୱାଲିଟି କ’ଣ, ସେସବୁର ପୁରୀ ବିବରଣୀ ରହିଥାଏ ।

ସରକାର ନିୟମ କରିଛନ୍ତି । ସେଥିରେ ଯିଏ ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ସହ ସାଲିସ୍ ନକରି ସବୁଠୁ ଶସ୍ତାରେ ସାମଗ୍ରୀ ଦେବ ତାକୁ ନିଆଯିବ । ଟେଣ୍ଡର-ଫେଣ୍ଡର କିଛି ନାହିଁ । ସବୁକିଛି ଅନ୍-ଲାଇନ୍ ରେ ଉପଲବ୍ଧ, ଯୋ’କେହି ଦେଖିପାରିବେ । ଆପଣ ଜାଣି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେବେ... ଏବେ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେବାର 4-6 ମାସ ହୋଇଛି ଓ ସରକାରରେ ଏକଥା ଯେଭଳି ପ୍ରଚାର ହେବା କଥା ତାହାବି ହୋଇନି । ଏହା ସତ୍ତ୍ଵେ ଏକ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ସାମଗ୍ରୀ କ୍ରୟ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଏହି ଜେଇଏମ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ହୋଇଛି । ସପ୍ଲାଇର କେତେ ଜାଣିଲେ ଆପଣ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯିବେ । 28ହଜାର ସପ୍ଲାଇର ମିଳିତ ଭାବେ ଏକ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର ସାମଗ୍ରୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ଅର୍ଥାତ୍ ଛୋଟ ଛୋଟ ଲୋକ ନିଜର ସାମଗ୍ରୀ ଦେଉଛନ୍ତି । ପରିଣାମ ଏଭଳି ହୋଇଛି କି ହଜାର କୋଟି

ଚଙ୍କାର ସାମଗ୍ରୀ ଯଦି ପୁରୁଣା ସରକାରଙ୍କ ଟେଣ୍ଡରରେ ହୋଇଥାନ୍ତା ତା'ହେଲେ ବୋଧହୁଏ ପେମେ'ଟ ବା ପଇଠ ୧୭୦୦କୋଟି ଟଙ୍କାର ହୋଇଥାନ୍ତା । ଆଉ ହଜାରେ କୋଟି ଟଙ୍କାରେ କ'ଣ କ'ଣ ଆସିଥାନ୍ତା ଭଗବାନ ଜାଣନ୍ତି । ମୋର କହିବାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି କିଭଳି ପ୍ରକାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଉଛି । ଟେକ୍ନୋଲଜି କିଭଳି ଭାବେ ଉପଯୋଗ କରି ସୁସ୍ଥତା (ଡ୍ରାପ୍‌ପାରେଡ୍) ଅଣାଯାଇପାରୁଛି ।

ଆପଣମାନଙ୍କ ନଜରରେ ବି କିଛି ଲୋକ ଥିବେ । ଏପରିକି ଆପଣଙ୍କ କେହି କର୍ମଚାରୀ ଥିବ ଯାହାର ପୁଅ କୌଣସି ଛୋଟବଡ଼ ସାମଗ୍ରୀ ତିଆରି କରୁଥିବ । ତାକୁ କୁହନ୍ତୁ ଭାଇ ତୁମେ ଟିକେ କେଜିଏମ୍ ରେ ପଞ୍ଜିକରଣ କରିନିଅ । ସରକାରରେ ତୁମେ ଲେଖ, ତୁମର କୌଣସି ସାମଗ୍ରୀ ବି ସେଠାରେ ବିକ୍ରୀ ହୋଇଯିବ । ଆମେ ଉଦ୍ୟୋଗୀଙ୍କୁ କିଭଳି ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେଇପାରିବା? ଆମେ କିଭଳି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଇପାରିବା ? ଏବେ ଏଠି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପସ୍ଥାପନାରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କଥା ଆସୁଛି । ପର୍ଯ୍ୟଟନ (ଟୁରିଜମ୍) ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସବୁଠାରୁ ବଡ଼ ସମସ୍ୟା କିଏ? ମୋର ପ୍ରଶ୍ନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଛି ନା । କେବେ ଆମେ ଚିନ୍ତା କରିଛେ କି ଆମର ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱ ଆମର କେତେ କ୍ଷତି କରୁଛି । ମୁଁ ଏସବୁ ଆପଣଙ୍କୁ କହୁନି । ଆମେ ସବୁ ଏନେଇ ବିଚାରବିମର୍ଶ କରିଛୁ । ମୁଁ ବି ଆପଣମାନଙ୍କ ସହ ମୋର ବିଚାରକୁ ଏକ ମନ୍ତବ୍ୟ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରୁଛି । ମୁଁ ଗତବର୍ଷ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ କରିଥିଲି ମନ୍ କି ବାଟ୍ । ଯାହା ମୁଁ କରୁଛି । ସେଥିରେ ମୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଛୁଟିରେ ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ବି ଯିବେ ତାକୁ ହାସତାଗ (Hastag)ରେ ତା'ର ଫଟୋ ମୋଡେ ପଠାନ୍ତୁ । ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଫଟୋଗ୍ରାଫ ମୋର ଷ୍ଟେସାଇଡ୍ ରେ ଅଛି । ଲକ୍ଷଲକ୍ଷ ଫଟୋକୁ ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲି । ସମୟ ମିଳିଲେ କିଛି କିଛି ଦେଖେ । ଆମ ଦେଶରେ ଏଭଳି ସ୍ଥାନ ଅଛି, ଏଭଳି ପ୍ରାକୃତିକ ଦୃଶ୍ୟ ଅଛି ଯେଉଁଠିକି ସେମାନେ ଯାଇଥିଲେ । ପଠାଇଥିବା ଫଟୋରୁ ଜଣାପଡୁଛି । ହାସତାଗ ଯୋଗୁ ଅନେକ ଏହି ଫଟୋକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିଥିବେ । ଆମ ଲୋକଙ୍କ ମନସ୍ତତ୍ତ୍ୱ କ'ଣ ? କୌଣସି ଭଲ ଜାଗାକୁ ଯିବା ଓ ମନକୁ ପସନ୍ଦ ଆସିଗଲେ ଆମ ମୁହଁରୁ ପ୍ରଥମ ଶବ୍ଦ କ'ଣ ବାହାରେ - ଭାଇ ଲାଗୁନିକି ଆମେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନରେ ଅଛୁ । ଏବେ ମୋଡେ କୁହନ୍ତୁ ଏଥିରେ ପର୍ଯ୍ୟଟନ କେମିତି ବଢିବ? ଯଦି ଆପଣ ଘରେ ନିଜର ପିଲାକୁ ଭଲ ପାଉନାହାନ୍ତି, ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଉନାହାନ୍ତି ତା'ହେଲେ ସାହିର ପିଲାଙ୍କୁ କେମିତି ଦେବେ, ମୋଡେ କୁହନ୍ତୁ? କେମିତି ଆମେ ଆମର ଜିନିଷକୁ ନେଇ ଗର୍ବ କରିବା । ଆପଣମାନଙ୍କ ପାଖକୁ କ୍ରେଡା ଆସୁଥିବେ, ବିକ୍ରେଡା ଆସୁଥିବେ । ବିଶ୍ୱ ସମୁଦାୟ ସହ ଆପଣଙ୍କ ସମ୍ପର୍କ ଥିବ । କିନ୍ତୁ ଆପଣମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେତେଜଣ ସେମିତି ଅଛନ୍ତି ଯିଏ କହିଥିବେ ଆପଣ ଆସିଛନ୍ତି, ମାତ୍ର 3ଦିନ ଅଧିକ ବାହାର କରି ଆସନ୍ତୁ, ସପ୍ତାହରେ ଏସବୁ ଜାଗା ଦେଖିବାକୁ ଯିବା । ପର୍ଯ୍ୟଟକ ତ ଆମେ । ଦେଖନ୍ତୁ ସରକାରଙ୍କ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଟୁରିଜମ୍ ପ୍ରଚାର ହୁଏ ନାହିଁ । କେହି ଜଣେ ତ କହିବ ସାଙ୍ଗ ମୁଁ ଯାଇଥିଲି,ତୁମେ ଟିକେ ଯାଅ । କାରଣ ପର୍ଯ୍ୟଟନରେ ଏକ ଅଜଣା ଭୟ ଆପେ ଆପେ ଜଡ଼ିତ ଥାଏ । ଏହି ଭୟ ପର୍ଯ୍ୟଟକଙ୍କ ମୁଣ୍ଡରେ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁଦିନ ତାକୁ କେହି କହିବ ମୁଁ ଯାଇଥିଲି, ସେଦିନ ସେ ଆଉ ପଚାରିବ ନାହିଁ ସେଠି କ'ଣ କରିବାକୁ ପଡିବ । ଆପେଆପେ ଚାଲିଯିବ । ଆମ ଭାରତୀୟଙ୍କ ଏଭଳି ସ୍ୱଭାବ କି ନୁହେଁ । ଆମର ଏଠି ଫାର୍ମାସୀ କମ୍ପାନୀ... କେହି ଫାର୍ମାସୀ କମ୍ପାନୀବାଲା ଅଛନ୍ତି କି । ଠିକ୍ ଅଛି, ଭଲ ହେଲା । ମୁଁ କହିପାରିବି... । ଫାର୍ମାସୀବାଲା ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କୁ ସେଣାଲ ରୁଟ୍ କରାଇଥାନ୍ତି । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ତ ଜଣାଅଛି ସେମାନେ କ'ଣ କରାଇଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କେଉଁଠିକି ନେବେ । ସିଙ୍ଗାପୁର ନେବେ, ହୁବାଇ ନେବେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଲାଗେନି କି ଭାଇ ଆମ ଦେଶରେ ହସ୍ତି ଭଳି ଜାଗା ଅଛି ସେଠାକୁ ଯିବା । କର୍ଣ୍ଣାଟକ ଯାଉଛନ୍ତି ତେ କଥା ଦେଖିକି ଆସିବେ । ରାଜସ୍ଥାନ ଯାଉଛନ୍ତି 5ଟି ଜାଗା ଦେଖିକି ଆସିବେ । ମୁଁ ନେଇକରି ଯିବି । ଆମେ ନିଜର ଜିନିଷକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିପାରୁନା । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଭାବିବା ନାହିଁ କି ଆମେ ତୁନିଆକୁ ଟେକ୍ନୋଲଜିବାଲା ପର୍ଯ୍ୟଟନ କରାଇବ । କୃତ୍ରିମ ଆନନ୍ଦବାଦକ ପରିବେଶ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଆମର ଯେଉଁ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ରହିଛି, ତାକୁ ଯଦି ତୁନିଆକୁ ପରିଚିତ କରାଇବା ତା'ହେଲେ ବିଶ୍ୱ ଏହାକୁ ଦେଖି ପାଗଳ ହୋଇଯିବ । ମୋର ଠିକ୍ ମନେ ଅଛି, ଗୁଜରାଟରେ ଯେତେବେଳେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଥିଲି, ସେତେବେଳେ ମୋର ନିଜର ସଭକ୍ତ ଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ରାଜନୀତିରେ ନଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଏମିତି ଜଙ୍ଗଲରେ ଏଣେତେଣେ ଚାଲୁଥିଲି । ସେହି ସମୟରେ ମରୁଭୂମିରେ ରହିବାକୁ ପକାଇଲି । କଛୁରେ ଯେତେବେଳେ ଧଳା ଆବରଣ ଦେଖିଲି । ମୋର ମନରେ ଏହା ଖୁବ୍ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥିଲା,ଏହା ପ୍ରାୟ 40/45ବର୍ଷ ପୂର୍ବର କଥା । ଯେତେବେଳେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ହେଲି, ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଲି ଏହି ମରୁଭୂମିକୁ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀ କରିବି । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ମୋର ଅନୁରୋଧ କେବେ ରଣୋସବ ଷ୍ଟେସାଇଡ୍ କୁ ଯାଆନ୍ତୁ । ଦିପାବଳୀ ପରେ ଏହା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ । 3ମାସ ଚାଲେ । ପୁରା ତନ୍ତୁ (Tent)ରେ ଛୋଟ ସହର ତିଆରି ହୋଇଥାଏ । ଆପଣ କଳ୍ପନା କରିପାରିବେ ନାହିଁ କି ଏଭଳି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ମୋ' ଦେଶର ମରୁଭୂମିରେ ଥାଇପାରେ ବୋଲି । ପୁରା ଧଳା ମରୁଭୂମି । ଏବେ ସେଠି ଏତେ ଭିଡ଼ ହେଉଛି କି ତୁଳ୍‌ରେ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି । ଏହା ଦେଖିଲେ ଏକ ନୂଆ ଅନୁଭବ ମିଳିବ । କେତେକ ଲୋକ ନିଜର କମ୍ପାନୀର ବୋର୍ଡ ବୈଠକକୁ ରଣୋସବ ସହ ଯୋଡ଼ି ଦେଉଛନ୍ତି । କେହି କେବେ ଭାବିନଥିଲା ଗୋଟିଏ ମରୁଭୂମିରେ ଧଳା Desert ଥିବ ଓ ତାହା ପର୍ଯ୍ୟଟନ ସ୍ଥଳୀ ହୋଇପାରିବ । ଏହି କାରଣରୁ କଛୁର ହସ୍ତଶିଳ୍ପ, କଛୁର ଅନ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଏକ ବଡ଼ ମାର୍କେଟ ସେଠାରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏବେ ଲୋକ ଆପଣାଛାଏଁ ପେଷାଦାର ମନୋଭାବରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାରେ ଲାଗିଲେଣି । ପ୍ୟାକେଜିଂ ଶିଖିଲେଣି । କେମିତି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେବେ, ପରିବେଷଣ କରିବେ ସବୁକିଛି ଏବେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆସିଗଲାଣି । ଏ ଟୁରିଜମ୍ ଏମିତି କି ପ୍ରଥମେ ଅଣ୍ଟା ନା ପ୍ରଥମେ କୁକୁଡ଼ା । ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସିଲେ ହିଁ ପର୍ଯ୍ୟଟନ ବିକଶିତ ହେବ । ଯଦି ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ବିକଶିତ ହେବ, ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସିବେ । ଏଭଳି ଝଗଡ଼ା ଲାଗି ରହିଥାଏ । ମୁଁ ବହୁତ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ହିମାଚଳରେ କାମ କରୁଥିଲି । ହିମାଚଳରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଅଛି ମନାଲି ପାଖରେ । ବିଦେଶର ଜଣେ ବହୁତ ବଡ଼ ଆର୍ଟିଷ୍ଟ ଥିଲେ, ନାଁ ଭୁଲିଯାଇଛି । ମୁଁ ସେ ରହୁଥିବା ସ୍ଥାନ ଦେଖିବାକୁ ଯାଇଥିଲି । କୌଣସି ସ୍ଥାନରୁ ଶଗଡ଼ ଗାଡ଼ିରେ ସେଠାକୁ ଯାଇଥିଲି । ସ୍ୱାଧୀନତା ଆନ୍ଦୋଳନରେ ବି ସେ ବିଦେଶୀ ଭାଗ ନେଇଥିଲେ । ସେଠାକୁ କୌଣସି ପର୍ଯ୍ୟଟକ ଆସୁନଥିଲେ । ମୁଁ ସେଠି ହିମାଚଳ ସରକାରଙ୍କୁ କହିଲି, ଆମ ଦଳର ଲୋକଥିଲେ ସରକାରରେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କଲି କି ଆପଣମାନେ ନିୟମ କରନ୍ତୁ । ଷ୍ଟୁଲରେ ଯେଉଁ ଚୁର୍ ପ୍ରୋଗ୍ରାମ ହେଉଛି, ସେଥିରେ ଏଠିକି ଆସିବାକୁ ବ୍ୟାପ୍‌ତାମୂଳକ କରିଦିଆଯାଉ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଷ୍ଟୁଲ ବସ୍ ଆସିବାରେ ଲାଗିଲା । ସେଠାକୁ ବସ୍ ଆସିବାରୁ ଚଣା ବିକ୍ରୀ ବାଲା, ପାଣି ବିକ୍ରୀ ବାଲା, ଚା' ବିକ୍ରୀ ବାଲା ଧୀରେ ଧୀରେ ଆସିଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ଭିଡ଼ିଭୁମି ବିକଶିତ ହେବାରେ ଲାଗିଲା । ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ବିକଶିତ କରିବା ଲୋକ ମିଳିଗଲେ । ପରେ ଲୋକଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟଟନସ୍ଥଳୀ ମାନଚିତ୍ରରେ ଏହା ସ୍ଥାନ ପାଇଗଲା । ଆମକୁ ପ୍ରୟାସ କରିବାକୁ ପଡିବ । ମୋ ମତରେ ସରକାର ଦ୍ୱାରା ଯେତିକି ପର୍ଯ୍ୟଟନର ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ତା'ଠୁ ଅଧିକ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ଏକ ସ୍ରୋତ ବଜାୟ ରଖିବାକୁ ପଡିବ । ଆମେ ଏହାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବା । ଆଉ ଭାରତରେ ଯାତ୍ରାରେ ନୂଆ କଥା ନଥିଲା । ଏବେ ବକୟା ଭ୍ରମଣ (ସର୍କିଟ୍ ଟୁର) ଅଛି । ପର୍ଯ୍ୟଟନରେ ସର୍କିଟ୍ ଚିନ୍ତାଧାରା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲୋକପ୍ରିୟ ହେଉଛି । ଆମ ଦେଶରେ ଯୁଗଯୁଗ ପୂର୍ବରୁ ଚାରିଧାମ କହିଲେ କ'ଣ ବୁଝାଉଥିଲା । ସର୍କିଟ୍ ତ ଥିଲା ନା' । 12 ମହାଦେବ ଜ୍ୟୋତି ଲିଙ୍ଗ କ'ଣ, ସର୍କିଟ୍ ତ ଥିଲା'ନା । 9 ଗଣେଶ କ'ଣ କରୁଥିଲେ ସର୍କିଟ୍ ତ କେବଳ ଥିଲା ନା । ଆମର ପୂର୍ବଜଙ୍କୁ ଏଥିପାଇଁ ସର୍କିଟ୍ ପୂର୍ବରୁ ଜଣାଥିଲା । ଭିଡ଼ିଭୁମି ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଥିଲା । ଆମେ ଏକଥାକୁ ନେଇ ଆଗକୁ ଯାଇପାରିବ । ତେଣୁ ଚାକିରି ସୃଷ୍ଟି ବେଳଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆମେ ଏଥିରେ ସହମତ ଯେ ପର୍ଯ୍ୟଟନର ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ରହିଛି । କିନ୍ତୁ ଯଦି ଏକଥାରେ ଆମେ ନିଜକୁ ଯୋଡ଼ିବା, ଆପଣା ଛାଏଁ ଆମର ଭାଗିଦାର ରହିବ ଓ ପରିଣାମ ବହୁତ ବଡ଼ ମିଳିବ । ଅନେକ ବିଚାର ଆପଣମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଆସିଛି । ଆମେ ବିଚାରଗୁଡ଼ିକୁ ନିଶ୍ଚିତ ଉପଯୋଗ କରିବୁ । କିନ୍ତୁ ମୋର ପ୍ରୟାସ ହେଉଛି କି ବିଚାର କେବଳ ଏହି ରୁମ୍ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ନରହୁ । ଆପଣମାନେ ବି ନିଜ ନିଜ ଯୁନିଟ୍ ରେ, ନିଜର କ୍ରେଡା-ବିକ୍ରେଡାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନିଜର ଶିଳ୍ପାୟନ ସର୍ବଜାଲରେ ଏକଥାକୁ ଆଗେଇ ନେଇପାରିବେ । ଆପଣ ବି ସେଠାରେ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମଧ୍ୟ କରିପାରିବେ । ଆପଣ ମିଳିମିଶି ଦେଖ ପାଇଁ କିଛି କରିପାରିବେ । ଆପଣଙ୍କର ଯେଉଁ ଶିଳ୍ପ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ଅଛି ସେଠାରେ ଯେତେ ସୁସ୍ଥତା ଅଭିଯାନ ଯେତେ ଚଳାଇଲେ ବି ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହୋଇପାରିବ । ଆପଣ ଯେଉଁ ଚାନ୍ଦରେ ବସିଥାନ୍ତି, ତାହା ଭଲ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସେ ଶିଳ୍ପାଟଳରେ ପାଦ ଆପିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେନି, ଏଭଳି ତା'ର ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ସାମୁହିକ ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇନଥାଉ । ତେଣୁ ସେଠାରେ ସଫେଇ ହୋଇନଥାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ ଏକ ବହୁତ ବଡ଼ ଉଦ୍ୟୋଗର ବିକାଶ । ଆମ ଦେଶରେ ନୂଆ ଉଦ୍ୟୋଗୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟ (Waste to Wealth)କେମିତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କୁ କିଭଳି ଆମେ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବୁ । ଆଉ ବହୁତ କିଛି ହୋଇପାରିବ । ଆମର ପରିବେଶ ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ହୋଇପାରିବ । ଏବେ ନାଗପୁରରେ ଜଣେ ଯୁବକ ଗୋଟିଏ ଛୋଟିଆ କାମ କରିଛି । ଆପଣମାନେ ଆମର ଏଠି ଦେଖିଥିବେ ହରିଆଣା, ପଞ୍ଜାବ ଭିତରେ ଚାଷ ପରେ ଯେଉଁ ବର୍ଷ ଜମିରେ ରହିଥାଏ ତାକୁ ପୋଡ଼ି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଦିଲ୍ଲୀ ଭିତରେ ପରିବେଶର ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ରହିଛି ତା'ର ଗାଳି ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିଆଣାର ଚାଷୀଙ୍କୁ ପଡୁଛି । ନାଗପୁରର ଜଣେ ଯୁବକ ଉକ୍ତ କୃଷିବର୍ତ୍ତ୍ୟକୁ କିଣି ନେଇଥିଲା । ଗୋବର କିଣିଲା, ସେଥିରେ ଛୋଟ ଛୋଟ ବୁଲ୍ କରିଥିଲା । ସେସବୁ ମନୁଷ୍ୟର ଅନୁମତି ସଂସ୍କାରବେଳେ ବିକ୍ରି କରିଥାଏ । 20 % କାଠର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ସେଥିରେ ବି ମୃତଦେହକୁ ପୋଡ଼ାଯାଇପାରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଭଲ ଉପଯୋଗ ହେଲା ଆଉ ଅନୁମତି ସଂସ୍କାରର ଯେଉଁ ସମୟ ନଷ୍ଟ ହେଉଥିଲା ତାହା ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଥିଲା । ପୂର୍ବରୁ 2ହଂସାରେ ଯେଉଁ ମୃତଦେହ ଜଳୁଥିଲା ଏବେ ତାହା ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟାରେ ଜଳି ଯାଉଛି । ପରିବାର ସଦସ୍ୟ ଖୁବଶୀଘ୍ର ଶବ-ସଂସ୍କାର ଝମେଲାରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସ୍ୱାର୍ଗଅପ୍ ଏହାଠୁ ଅଧିକ କ'ଣ କରିପାରିଥା'ନ୍ତା । ମୋ'ର କହିବାର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆମେ ଏଭଳି କଥାକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା କେମିତି?

ଆମ ଦେଶରେ ଆମର ଅନ୍ୟ ଏକ ସମସ୍ୟା ହେଉଛି, ଯାହାର କିଛି ସମାଧାନ ହେବା ଦରକାର । ଆମେ ଏଠି ବିଶ୍ୱର ଯେଉଁ ସାମଗ୍ରୀର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି, ଆମକୁ ସେହି ସାମଗ୍ରୀ ଆଡ଼କୁ ଯିବା ଉଚିତ । ତା'ପରେ ଆମକୁ ସନ୍ତୋଷ ଲାଗିବ କି ତାଙ୍କର 5ହଜାରରେ ମିଳୁଛି, ମୋର 4ହଜାର ଟଙ୍କାରେ ମିଳୁଛି । ତୁମେ ମୋର ଜିଣା । ସତରେ ଆମକୁ ନିଜର ଆଭିମୁଖ୍ୟ ବଦଳାଇବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଆମର ଦେଶରେ ଯେଉଁ ସମସ୍ୟା ଅଛି, ତା'ର ସମାଧାନ ପାଇଁ କୌଣସି ଉତ୍ସାହ ଦେଇପାରିବି କି ନାହିଁ । ଯେଉଁଦିନ ଆମେ ସେ ଉତ୍ସାହ ଦେବା, ଆମର ଏଠି ବହୁତ ବଡ଼ ମାର୍କେଟକୁ ଆମେ କବଳିତ କରିପାରିବା । ଆଉ ଆମେ ସେହି ଶକ୍ତିରେ ବିଶ୍ୱ ବଜାରକୁ ବି କାରବାର କରିପାରିବା ।

କ'ଣ ଆମେ କେବେ ଚିନ୍ତା କରିଛେ କି ଆମ ଦେଶକୁ କେତେ ସାମଗ୍ରୀ ଆମଦାନୀ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । 2022 ମସିହା ସୁଦ୍ଧା ମୋର ଦେଶକୁ ଅତିକମ୍ ରେ 5ଟି ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀ କରିବାରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବି । ମୋର ଦେଶକୁ ଏହି 5ଟି ସାମଗ୍ରୀର ଆମଦାନୀ ହେବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ । ମୋର ଏହି ଦେଶଭକ୍ତି, 5ଟି ସାମଗ୍ରୀ ଏଭଳି ନିର୍ମାଣ କରିବି ମୋ ଦେଶରୁ ଟଙ୍କା ବାହାରକୁ ଯିବ ନାହିଁ । କ'ଣ ପାଇଁ କରିପାରିବି ନାହିଁ । ଆପଣମାନେ ମୋଡେ କୁହନ୍ତୁ, ଏବେ ଆପଣମାନେ କହୁଥିଲେ କି ଲଲେକ୍ସୁନିକ ଆଦି ଆମଦାନୀ କରିବା ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରୁଥିଲେ । ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସେବାର ଲଲେକ୍ସୁନିକ ଉପକରଣ ଭାରତରେ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବାକୁ ଶକ୍ତା କରିବ । ଆମର ଡ୍ରଗ୍‌ମୁକ୍ତକ୍ଷରରେ ଯେଉଁ ଉପଯୋଗୀ ସାମଗ୍ରୀ ଯଥା କିନ୍ଦୀ ରୋଗୀଙ୍କ ପାଇଁ ଯାହା ଆବଶ୍ୟକତା ସେଭଳି ମେସିନ୍ କ'ଣ ଆମେ ତିଆରି କରିପାରୁଛୁ ନାହିଁ । ଡାଏଲିସିସ୍ ଆମେ ତିଆରି କରିପାରିବା ନାହିଁ । କ'ଣ ଆମର ଉଦ୍ୟୋଗୀଙ୍କୁ ଏଭଳି କାର୍ଯ୍ୟ ଆସିବ ନାହିଁ । ଆମ ଦେଶର ସମସ୍ୟାର ଆଶୁ ସମାଧାନ ପାଇଁ ଏଭଳି ମନୋବଳ ଯଦି ଆମର ନୂଆ ପିଢ଼ି ମଧ୍ୟରେ ଜାଗ୍ରତ ହୁଏ ତା'ହେଲେ ମାର୍କେଟ ଆପେ ଆପେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଯିବ । ମୋଡେ ଲାଗୁଛି କି ଆମେ ଏ ଦିଗରେ ଚିନ୍ତା କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି । ମୋର ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଆପଣମାନେ ଯେଉଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ତାହା ସରକାରରେ କାମରେ ଆସିବ । ଧୀରେ ଧୀରେ ମନରେ ଯେଉଁ ବିଚାର ଚାଲିଛି ତାହା କୌଣସି ଏକା ଥରକର ଚିନ୍ତା ନୁହେଁ । ଆମେ ତାକୁ ବ୍ୟବସ୍ଥିତ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ । ଆପଣ ଅଛନ୍ତି, ମୁଁ ଅଛି । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ନୂଆ ଲୋକ ସାମିଲ ହୋଇପାରନ୍ତି । ଏହାକୁ ଅଧିକ ପରିଣାମକ୍ଷିପ୍ତି କରିହେବ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏକ ଆରମ୍ଭ ମାତ୍ର । ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀ ସହ ବସିବା ଓ ଧୀରେ ଧୀରେ ତା'ର ଯେଉଁଥିରେ ରୁଚି ହେବ, ସରକାରର ଉକ୍ତ ବିଭାଗ ସହ ଜଡ଼ିତ କରିପାରିବେ । ଯାହାଫଳରେ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବ ବିନିୟମ ହୋଇପାରିବ । ଆମେ ମିଳିମିଶି ଦେଖ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା । ମୋର ପୁରା ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ଆପଣମାନେ ବ୍ୟବସାୟ ଜଗତ ସହ ଜଡ଼ିତ । ଆପଣମାନଙ୍କ କୌଣସି ଉପସ୍ଥାପନାରେ ଉଦ୍ୟୋଗ ଅବା ବ୍ୟବସାୟୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥର କୌଣସି ପରାମର୍ଶ ନଥିଲା । ସମସ୍ତ ପରାମର୍ଶ ଦେଶର ସ୍ୱାର୍ଥରେ ଥିଲା । ଏହା ମୋର 2022 ମସିହାର ସ୍ୱପ୍ନକୁ ପୂରଣ କରିଦେବ ।... ତେଣୁ ଆମେ ଏସବୁ କଥା ଉପରେ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ଚାହୁଁଛୁ ।

ଅନେକ ନୂଆ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାକୁ ପ୍ରୟାସ କରାଯାଉଛି । କାରଣ ଆପଣମାନେ ଯେତେ ଯୋଡ଼ିହେବେ, ମୁଁ ଭାବୁଛି ପରିଣାମ ସେତେ ମିଳିବ । ଆଜି ବିଶେଷକରି ଆମର ନୀତି ଆୟୋଗର ଉପାଧ୍ୟକ୍ଷ ଶ୍ରୀମାନ ଅରବିନ୍ଦ ପାନାଗାରିଆଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଜଣାଉଛି । ଦେଖନ୍ତୁ ମିଶନ ଢାଞ୍ଚାରେ ଏବେ କାମ କେମିତି ହେଉଛି । ସେ 45 ବର୍ଷ ଆମେରିକାରେ ରହିଲେ । କେବେ ହିନ୍ଦୁସ୍ଥାନ ଆସିବା ପାଇଁ ଚିନ୍ତା କରିନଥିଲେ । ପରିବାର ବି ସେଠାରେ ସେଟ୍ ହୋଇଯାଇଛି । ମୋର ତାଙ୍କ ସହ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ଥିଲା । ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଲି ଭଲ ବହୁତ ଉପାର୍ଜନ କରିନେଲ, କିଛି ସମୟ ଆମକୁ ବି ଦିଅ । ମୋର ଏହି ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦରେ ସିଏ ସ୍ୱଦେଶ ଫେରିଛନ୍ତି । 3ବର୍ଷ ଏହି ନୀତି ଆୟୋଗକୁ ସେ ଚଳାଇଲେ, ଆଗକୁ ନେଲେ ଓ ଆଜି ଏକପ୍ରକାରେ ପୂର୍ବର ଯୋଜନା କମିଶନକୁ ଆମୂଳଚୂଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଦେଲେ । ବହୁତ ଅଧିକ ଭାଗିଦାରୀ ତାଙ୍କର ଥିଲା । ଆଉ ମଜାର କଥା ହେଉଛି, ସବୁ ଛାଡ଼ି ଚଳିତ ସପ୍ତାହ ପରେ ସେ ପୁଣିଥରେ ଆମେରିକା ଫେରି ଯାଉଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏବେ ବି ସେ ଉକ୍ତ କାମକୁ ବେଶ୍ ନିଷ୍ଠାର ସହ କରୁଛନ୍ତି । ଆମ ଭିତରେ ବସି । ଏହା ଛୋଟକଥା ନୁହେଁ । ନଚେତ୍ ଏବେ ଯିବାର ଅଛି ତ ଗୋଟିଏ ମାସ କେବଳ ପ୍ୟାକିଂରେ ଲାଗିଥାନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସେ ଏଠି ବସି ବଡ଼ ମନରେ କାମ କରୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଭାବୁଛି ଆମ ଦେଶରେ ଏଭଳି ଲୋକଙ୍କର ଅଭାବ ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କ ଭରସାରେ 2022ର ଏକ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ନେଇ ଆଗକୁ ମାଡ଼ିଚାଲିଛି । ଅରବିନ୍ଦଜୀ ଯିବାର ଅଛି, ତାଙ୍କୁ ମୋ'ତରଫରୁ ଅନେକ ଅନେକ ଶୁଭକାମନା । ଭଲ କାମ କରିଛନ୍ତି ସେ । ଏହି ଦେଶ ସର୍ବଦା ତାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିବ । ତାଙ୍କର ସେବାକୁ ମନେରଖିବ ଓ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ମୂଳରେ ଅରବିନ୍ଦ ମହାଶୟ ରହିଥିଲେ । ଆପଣମାନଙ୍କ ସହ ମିଶି 2 ଦିନ ବସିଛନ୍ତି । । ଖୁବ୍ ତୁପତାପ ସ୍ୱଭାବର ହେଉଛନ୍ତି ସେ । ତାଙ୍କ ସହ ଶୀଘ୍ର ପରିଚୟ ବି ହେଉନଥିଲେ ଓ ଅରବିନ୍ଦ ମହାଶୟ କିଏ ତାହା ଜଣାପଡୁନି । ସେ ନିଜକୁ ଆପଣା ଛାଏଁ ପଛରେ ରଖିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଭାବୁଛି, ଏବେ କିଛି କହିବା କଷ୍ଟକର । ମୁଁ ଭାବୁଛି ଏକ ଭଲ ପ୍ରୟାସ ଭଲ ପରିଣାମରେ ଚଢ଼ା ହେଉଛି । ଆପଣମାନେ ସବୁବେଳେ ଯୋଡ଼ି ହୋଇ ରହିବେ । ସରକାରଙ୍କ ସହ ଆପଣଙ୍କ ସିଧାସଳଖ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଉଚିତ । ସରକାର ସହ ଆପଣଙ୍କ ସିଧାସଳଖର ଏକ ଉପସ୍ଥାପନା ବିକ୍ରିର ସୁବିଧା ହେବ । ଟେକ୍ନୋଲଜି ସହ କୌଣସିଠାରେ କାହା ସହ ବି ଯୋଡ଼ି ହୋଇଯିବ । ମୁଁ ପୁଣି ଥରେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଏହି ସହଯୋଗ ତଥା ଅବଦାନ ପାଇଁ ସାଧୁବାଦ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ

(Release ID: 1500771) Visitor Counter : 2

